

G.B.: Ce înseamnă pentru dvs. semnul plastic în contextul tradiției artei bizantine? Care este rolul pe care îl acordați simbolului în creația dvs?

S.R.: Pentru mine arta bizantină înseamnă foarte mult. Este ceva care îmi satisface nevoia mea de frumos, de aceea încerc să “fur” cât pot din modelul ei. Nimic din ceea ce s-a făcut în lume cred că nu poate egala frumusețea și iradierea artei bizantine.

Ce ură au putut să trezească, niște icoane, încât oamenii au fost capabili să le distrugă. În decursul timpului, atâtea capodopere ale artei bizantine au fost pierdute!”

G.B.: În ciclurile dvs. picturale transpare o sinteză aparte între “dub și gând” cum remarca Sorin Dumitrescu. Sacrul pecetluiește atmosfera operei dvs, mai ales din ultimii ani. Care sunt căile de rezolvare în opera dvs, a sciziunilor dintre profan și sacru, dintre materie și spiritualitate?

S.R.: Cred că rolul artistului nu este altul decât cel de a ajuta la formarea interioară a oamenilor, de a-și regăsi adevărata libertate care să te facă să alegi binele și nu răul. A nu ne mișca în acest sens în ceea ce facem este un păcat imens, pentru că noi folosim harul lui Dumnezeu împotriva creației sale, a omului.

Libertatea mea nu trebuie să știrbească libertatea ta. Dacă eu îndemn prin ceea ce fac spre păcat, îl oblig la pierderea libertății prin supunerea la păcat. În afara poruncilor lui Dumnezeu ne aflăm în afara libertății. Suntem vinovați îndemnând mai mult sau mai puțin subtil la rău.

G.B.: Îngerii, arhanghelii, martirii, din creația dvs, realizați în ghips sau bronz, “coboară cerul printre noi”, cum observa Dan Haulică. În opera dvs este vorba mai mult decât de un program estetic, fiindcă propuneți un evident program etic.

S.R.: Sunt convinsă că ceea ce mă animă pe mine ca stare interioară va transpare în ceea ce fac. Dacă sunt un om cu deschidere, iubire față de oameni și ceea ce fac va avea această notă, s-ar crea o legătură cu semenii noștri.

Profil de artist

- Sculptor și pictor, personalitate de prim rang a artei plastice românești.
- A absolvit în 1960 Academia de Arte Frumoase, la clasa prof. Ioan Lucian Murnu.
- Din 1961 expune la majoritatea expozițiilor anuale, municipale inițiate de Ministerul Culturii și UAP.

Palmares:

- 1968 - Premiul II pentru sculptură al UAP;
- 1974 - Premiul II pentru artă monumentală;
- 1999 - Premiul „Memorie și Proiect”;
- 2003 - Premiul „Prometeus Opera Omnia” al Fundației Anonimul

permis să lase în urmă nici o piesă care să nu reziste în timp la cele mai înalte cote ale artei. Din păcate, nu are nici o carte sau catalog de prezentare....

G.B.: Acum, când va aflați în deplină maturitate artistică, ce vi se pare a fi mai important pentru un artist: desăvârșirea tehnicii de lucru, meșteșugul sau inspirația, harul, ideea creatoare?

S.R.: Nu e nici un dubiu că toate datele tehnice sunt necesare, dar fără harul lui Dumnezeu nimic nu ne ajută. Lucrările lui Anghel sunt scăldate în forța iradiantă a Duhului Sfânt. La fel și cele ale lui Vasile Gorduz. Totul e viu, palpită, îți vorbește, te mișcă în cele mai subtile simțăminte ale tale, îți pot smulge lacrimi de bucurie. Este o pildă de ce este în stare să faca omul sub bagheta minunată a Duhului Sfânt.”

triste. Anghel a fost bucuria noastră, o ștachetă înaltă ce nu putea fi atinsă dar care ne dădea aripile respectului și dorul perfecțiunii. Anghel este atât de mare, tot ce a făcut este de o perfecțiune măreață. Acest om care a fost un monument de ținută morală într-o lume strâmbă și un artist care nu și-a

Gabriela Bidu